

פקודת ימי מנוחה

מס' 6 לשנת תש"ח — 1948

מועצת המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

שבת ומועדי ישראל — שני ימי ראש השנה, יום הכפורים, ראשון ושמני עצרת של סוכות, ראשון ושביעי של פסח וחג השבועות — הם ימי המנוחה הקבועים במדינת ישראל.
לשאינם יהודים הזכות לקיים ימי מנוחה בשבתם וחגיהם.

ימי מנוחה

2. הוראה זו תהיה חלק של פקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח — 1948, ותשולב בה תחת הכותרת „פרק ש"א: ימי מנוחה" בתור סעיף 18 א'.

ש"א
סדרי השלטון
והמשפט

3. תוקפה של פקודה זו הוא למפרע מליל שבת, ו' באייר תש"ח (15 במאי 1948).

תוקף הפקודה

4. פקודה זו תיקרא בשם „פקודת ימי מנוחה תש"ח — 1948“.

שם

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה
פליכס רוזנבליט
שר המשפטים

כ"ה אייר תש"ח (3 ביוני 1948)

פקודת עובדי ממשלת ארץ-ישראל

מס' 7 לשנת תש"ח — 1948

מועצת המדינה מחוקקת בזה לאמור:

1. (א) כל אדם אשר היה ביום ה' באייר תש"ח (14 במאי 1948) בשרות ממשלת ארץ-ישראל ואשר מקום שרותו הרגיל היה אותו יום בשטח המדינה, ישרת זמנית על פי הוראות הממשלה הזמנית או אחד משריה, בלתי אם קבל לפני פרסום פקודה זו הודעה אחרת. אדם כזה ייקרא להלן „עובד ממשלה“.
- (ב) עובד ממשלה שלא יתיצב לעבודה במקום שרותו הרגיל תוך שבוע ימים מיום פרסום פקודה זו, ייראה כאילו פרש מן השרות, חוץ אם תווכח הממשלה או אחד משריה כי העובד לא התיצב מסיבות שאין אחריותן עליו.
- (ג) הממשלה או אחד משריה רשאים, תוך 6 חדשים מיום פרסום פקודה זו, לפי ראות עיניהם ובלי מתן נמוקים, להפסיק את שרותו של עובד ממשלה או להעבירו למשרה אחרת.
- (ד) סעיף זה אינו חל על שוטרים.
- (ה) הממשלה רשאית להתקין תקנות לבצוע סעיף זה, אולם אי-התקנת תקנות לא תפגע בהוראות המפורשות לעיל.

עובדי ממשלה